

හමුදාව උතුරේ දෙමළ සිවිල් ආරක්ෂක හටයන් උද්ඝෝෂනයකට මෙහෙයවති

සුභාෂ් සොමවන්දන් සහ එස්. ජයන්ත් විසිනි
2017 මැයි 20

ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු ප්‍රදේශයේ සිවිල් ආරක්ෂක බලකායට අනුයුක්ත කර ඇති බෙදුම්වාදී දෙමළ රළුමි විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ හිටපු සටන්කරුවන් සිය ගනනක්, අප්‍රේල් 24 වන දින උතුරු පලාත් සභාවට එරෙහිව පෙලපාලියක් පැවැත්වූහ. මෙම රැලිය හමුදාව විසින් සංවිධානය කරන ලද්දක් බව විවෘත රහසකි.

යුද්ධය අවසන් වී වසර අටකට පසුවත් උතුරු හා නැගෙනහිර වාඩිලාගෙන සිටින මිලිටරිය විසින් අල්ලා ගත් තමන්ට අයිති ඉඩම් යලි භාර දෙන ලෙස ඉල්ලමින් දෙමළ ජනයා අඛණ්ඩ උද්ඝෝෂනයක යෙදෙති. එම තතු තුළ දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ (දෙජාස) නායකයන් රජයේ අමාත්‍යවරුන් හා මිලිටරි නායකයින් හමුවී සිවිල් ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ පවතින ගොවිපලවල් උතුරු පලාත් සභාවේ කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයට ද පෙර පාසල් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට ද බාර දෙන ලෙස ඉල්ලා ඇත.

දෙමළ සිවිල් ආරක්ෂක හටයින් පෙලපාලි ගියේ, මෙම ගොවිපලවල් සහ පෙර පාසල්, දෙජාස බලයේ සිටින උතුරු පලාත් සභාවට භාර දුන්නොත්, තමන්ගේ ජීවනෝපායට අහතුරක් වේ යයි ප්‍රකාශ කරමින්, ඒවා "පලාත් සභාවට භාර නොදිය යුතුය" යි ඉල්ලමින් ය.

බලයේ හිටපු ආන්ඩු විසින් අවුරුදු 25 කට වැඩි කාලයක් ගෙනගිය වාර්ගික යුද්ධය 2009 මැයි මාසයේ දී දස දහස් ගනන් සිවිල් වැසියන්ද මරනයට පත් කරමින් සමග අවසන් කෙරුණු විට ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව විසින් පරාජය කළ බෙදුම්වාදී දෙමළ රළුමි විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ (එල්ටීටීඊ) සටන්කරුවන් දහස් ගනනක් මිලිටරි පාලනයේ පවතින සිවිල් ආරක්ෂක අංශයට ඇතුළත් කර ගෙන ඇති බව, කොළඹ ඇමරිකානු ගැහි ආන්ඩුවට මුක්තව සපයන දෙජාස ඇතුළු දෙමළ පක්ෂ හා මාධ්‍ය විසින් මෙතෙක් වහංගු කර තිබුණි.

හමුදාව විසින් "පුනරුත්ථාපන" පුහුණුව දුන් 11,000කට පමණ හිටපු එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් ගෙන් කොටසකට, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් හමුදාව විසින් පාලනය කෙරෙන ගොවිපලවල වැඩ කිරීමට බලකෙරී ඇත. තවත් තුන් දහසක් පමණ කාන්තාවන් හමුදා විසින් පාලිත පෙර පාසල්වල වැඩ කරන බවට බිබිසි දෙමළ ප්‍රවෘත්ති සේවය වාර්තා කරයි. මොවුහු යුද්ධයේදී වැන්දඹුවන් වූ සහ දරිද්‍රතා රේඛාවෙන් පහළ සිටින පවුල්වල කාන්තාවෝ වෙති.

දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරනු, යුද්ධය පැවති සමයේ දී අතුරුදහන් කෙරුණු අය පිලිබද තොරතුරු

හෙලි කරනු, හමුදාව අල්ලාගෙන සිටින ඉඩම් නිදහස් කරනු, ආදී ඉල්ලීම් ඉදිරිපත්කර ගෙන උතුරු හා නැගෙනහිර දෙමළ ජනතාව දිගින් දිගටම විරෝධතා වල යෙදී සිටින තත්වය තුළ ඔවුන්ට එරෙහිව එල්ටීටීඊ සාමාජිකයින්ගේ මංමුලා සහගත තත්වය හමුදාව ගසා කා ඇත. නම සඳහන් කිරීමට අකමැති වූ එක් දෙමළ සිවිල් ආරක්ෂක සාමාජිකයෙක් පැවසුයේ හමුදාව තමන්ගෙන් නොවිමසා ම ඔවුන්ගේ විරෝධතාව සංවිධානය කළ බවයි.

"සිවිල් ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ පවතින ගොවිපලවල් සහ පෙරපාසල් උතුරු පලාත් සභාවට භාර දුන්නොත්, හිටපු සටන්කරුවන් 11,000 සහ තුන් දහසක පෙර පාසල් ගුරුවරුන්ගේ රැකියා අහිමි විය හැකි බව ද එනිසා ඒවා පලාත් සභාවට භාර දිය නොහැකි බව ද ඉහත කී සාකච්ඡාවේ දී හමුදාව ප්‍රකාශ කළේ යයි ඊට සහභාගී වූ දෙජාසයේ මන්ත්‍රී සිවසක්කි ආනන්දන් බිබිසියට පවසා තිබේ.

දෙමළ ජාතික සන්ධානය මෙම සාකච්ඡා සංවිධානය කළේ උතුරු නැගෙනහිරෙන් හමුදාව ඉවත් කිරීමට හෝ දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරන ලෙස ඉල්ලීමට නොවේ. මාස ගනනාවක් තිස්සේ දෙමළ ජනතාව ගෙනයන අරගල, දෙජාසයේ සහය ඇතිව බලයට පත් ඊනියා යහ පාලන ආන්ඩුව යටතේ ඔවුන්ට කිසිම විසඳුමක් නො ලැබුණු බවට එක් උදාහරනයකි. එමෙන්ම මෙය දෙමළ ජනයා අතර දෙජාසයට එරෙහිව විරෝධයක් වර්ධනය කර ඇත. මෙම අතෘප්තිය ද ඊට පුරාම ආන්ඩුවේ කප්පාදු පිලිවෙත්වලට එරෙහිව වර්ධනය වන විරෝධතා ද එකට එක්ව, සිරිසේන-වික්‍රමසිංහ ආන්ඩුවට තර්ජනයක් වීමේ හැකියාව ගැන බියට පත්ව සිටින දෙමළ සන්ධානය මෙවැනි සාකච්ඡාවලින් සොවිවම් සහන හෝ පොරොන්දු ලබා ගෙන විරෝධතාකරුවන් නිවෙස්වලට යැවීමට උත්සාහ කරයි.

උතුරු පලාත් සභාව ජය ගත්තොත් දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳීමට හැකිය යන මිට්‍යාව වපුරා, 2013 දී පලාත් සභා මැතිවරනය ජය ගත් දෙජාස, රැකියා ඉල්ලන රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන්ගේ ද ස්ථිර පත්වීම් ඉල්ලන ස්වේච්ඡා සෞඛ්‍ය සේවකයන්, පවිත්‍රතා කම්කරුවන් හා ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන්ගේ ද අරගල මාලාවකට මුහුණ දෙයි. මැයි 9 දා රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් උතුරු පලාත් සභා කාර්යාලය වටකර උද්ඝෝෂනයක යෙදුණු අතර වච්චියාවේ සෞඛ්‍ය සේවකයෝ ද සතියකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ සත්‍යග්‍රහණයක යෙදී සිටිති.

සිවසක්කි ආනන්දන්ගේ ප්‍රකාශය පෙන්වුම් කරන්නේ දෙජාස මෙම ගොවිපල සහ පෙර පාසල්, උතුරු පලාත් සභාව විසින් කලමනාකරනය කළ හැකියයි තර්ක කොට පසුව හමුදා නිලධාරීන්ගේ අදහස පිලිගත් බවයි.

උතුරු සහ නැගෙනහිර ජනතාවගේ පොදු ක්‍රියාවන්වලට මැදිහත්වන මිලිටරිය මෙම හිටපු එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් සිවිල් ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවට ඇදා ගැනීමත්, පෙර පාසල් පවත්වාගෙන යාමත්, සමාජය මිලිටරීකරනය කිරීමේ කොටසකි. මෙම හිටපු සටන්කරුවන් රාජ්‍ය යන්ත්‍රයේ කොටසක් ලෙස උතුරු-නැගෙනහිර දෙමල කම්කරුවන්ට හා දුගීන්ට එරෙහිව උසිගැන්වීමට යොදා ගන්නා බව ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම්වලට එරෙහිව විරෝධතාවකට යෙදවීමෙන් අනතුරු අගවා ඇත.

යුද්ධය අවසන්යේ දී, හමුදාව විසින් අත්අඩංගුවට ගත් හා හමුදාවට භාරවූ දිවි ගලවා ගත් කොටි සටන්කරුවන් සියලු දෙනා "නිදහස් කෙරුණේ" "පුනරුත්ථාපනය" යන නමින් ගෙන ගිය දැඩි වධහිංසා, ප්‍රශ්න කිරීම, ඇතුළු වසර ගනනාවක මොලේ සේදීමේ රැඳවී ජීවිතයකින් පසු විය. මේ ආකාර අත් අඩංගුවට ගැනීමෙන් පසු කොටි සංවිධානයේ ප්‍රධාන පුද්ගලයින් ඇතුළු සිය ගනනක් අතුරුදහන්කර ඇත. නිදහස් කිරීමෙන් පසු පවා ඔවුන් හමුදා බුද්ධි අංශයේ නිරීක්ෂනයන්ට ලක්ව සිටියි.

"පුනරුත්ථාපන" පසුව රැකියා ලබා දෙන බව ආන්ඩුව ප්‍රකාශ කල නමුත්, ඔවුන්ට රැකියා ලැබුණේ නැත. තම අකමැත්ත තිබියදීම සිවිල් ආරක්ෂක අංශයට ඒකාබද්ධ වීමට ඔවුන් තල්ලුවනේ දුප්පත්කම නිසා ය. පසුගිය ජනවාරි මාසයේ දී හිටපු පිරිමි හා කාන්තා සටන්කරුවන් රැකියා ඉල්ලා කිලිනොච්චියේ සිවිල් ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරියේ උද්ඝෝෂනයක නිරතවිය. මෙය යුද්ධයෙන් පසු උතුරු නැගෙනහිර ජනතාවගේ ජීවිත යලි ගොඩනගා ඇති බවට පව දොඩවන කොලඹ පාලක ප්‍රභූවේ හා ඔවුන්ට පිටුබලය දෙන දෙපාසයේ වංචනිකතාවයට එක් උදාහරනයකි.

මෙම තරුණයන්ගේ අසරණභාවයට හා දෙමල ජනයාගේ සියලු ප්‍රශ්නවලට කොලඹ අනුප්‍රාප්තික ආන්ඩු හා දෙපාස මුලුමනින්ම වගකිව යුතුය. හිටපු එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් ජීවනෝපාය සඳහා තමන්ව මර්දනය කරන, තමන්ට එරෙහි යුද්ධයක් කල හමුදාව යටතේම සරන සෙවීම පෙන්වුම් කරන්නේ, අධිරාජ්‍යවාදීන් හා ඉන්දියාව වැනි කලාපීය බලවතුන්ගේ සහයෙන් වෙනම දෙමල රළුම රාජ්‍යයක් අටවා ගැනීමේ අරමුණ ඇතිව සටන් කල සන්නද්ධ කන්ඩායම්වල ප්‍රතිගාමී බංකොලොත් ජාතිකවාදී දේශපාලනය ද හේතු විය.

ලංකාව මත තම අධිකාරිය තබා ගැනීම සඳහා දෙමල බෙදුම්වාදයේ නැගීමට උදව් කල ඇමරිකාව ඇතුලු අධිරාජ්‍යවාදීන් සහ ඉන්දියාව ද, කොටි සංවිධානයේ පැවැත්ම කලාපයේ සිය මූලෝපායික අවශ්‍යතාවලට විරුද්ධව පිහිටා ඇති බව පෙනී ගිය කල, හිටපු ජනාධිපති රාජපක්ෂගේ ආන්ඩුවට මූල්‍ය ආධාර සහ යුද උපකරන ද ලබා දී කොටි සංවිධානය මුලුමනින්ම විනාශ කර දැමීමට උදව් කලේය.

යුද්ධයේ අවසන් දිනවල 40,000 කට අධික සිවිල් වැසියන් ඝාතනය කර ඇති බවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ වාර්තාවක් සඳහන් කරයි. යුද්ධය අවසානයේ දී, උතුරේ ජීවත් වූන ලක්ෂ තුනක් පමණ ජනතාව හමුදාව විසින් "සුභසාධන" බෝඩි ලාලා යටතේ පවත්වා ගෙන ගිය රැඳවුම් කඳවුරු තුළ සිරකර තැබීය. වසර ගනනාවකට

පසුව මෙම පවුල් මූලික පහසුකම්වත් නොමැතිව ඔවුන්ගේ ගම් හෝ වෙනත් ස්ථානවලට නැවත පදිංචි කිරීමේ නාමයෙන් ඇද දමනු ලැබී ය. තවමත් පවුල් දහස් ගනනක් තාවකාලිකව ඉදිකල පැල්පත්වල ජීවත් වෙති.

මානසික පීඩාව නිසා බොහෝ සටන්කරුවන් සිය දිවි නසා ගෙන ඇත. මැත සිදුවීමක් නම්, මැයි 6 දා මඩකලපුවේ වෙන්කලාඩ් හි වයස අවුරුදු 6 ක ලමයකුගේ මවක් හා හිටපු සටන්කාරියක් වූ කාන්තාවක් ගෙල වැලලාගෙන සියදිවි හානි කර ගැනීමයි. හිටපු එල්ටීටීඊ සාමාජිකයෙකු වූ ඇගේ සැමියා ද සියදිවි හානි කරගත් හේතුවෙන් ඇය මානසික පීඩාවට ලක්ව සිටියා ය.

හිටපු එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් විශාල ගනනක් අංගවිකලව ජීවත් වෙති. බොහෝ අය ලෙඩ රෝග වලට ගොදුරුවී, විශේෂයෙන් පිලිකා නිසා මරනයට පත්විය. 2015 දී පමණක් එලෙස මිය ගිය ගනන 107 පමණ වෙති. "පුනරුත්ථාපන" කඳවුරේදී තමන් රඳවා සිටි විට රෝග වැලැක්වීමේ ඖෂධ එන්නත් නමින් විෂ සහිත ඖෂධ එන්නත් කල බවත්, සමහර විට ආහාරයට මිශ්‍ර කර දීමට ඉඩ තිබුණු බවත් "පුනරුත්ථාපනය" කෙරුණු සටන්කරුවන්ගෙන් ඇතැමෙක් වෝදනා කරති.

දෙපාස මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂනයක් සිදු කල යුතුයයි මූලික ඉල්ලා සිටිය ද, තමන් ද බලයට ගෙන ඒමට දායක වූ සිරිසේන-වික්‍රමසිංහගේ ඇමරිකානු ගැහි පාලනයට ඇතිවිය හැකි අපහසුතාවය ගැන සැලකිලිමත් වී ආන්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ගෙඩිය පිටින් පිලිගත්තේය.

දෙමල රළුම විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ පාර්ලිමේන්තු භාරනැව ලෙස ක්‍රියා දෙපාස, යුද්ධයෙන් පසු අධිරාජ්‍යවාදීන් වෙත නැඹුරුව පෙරට ගෙන යමින් ඇමරිකාවේ භූ දේශපාලන උවමනාවන් මත රාජපක්ෂ පාලනය ඉවත්කර සිරිසේන බලයට ගෙන ඒමේ තත්තු මාරුව සිදු කරන විට ඊට සහයෝගය දුන්නේය. ඔවුන්ගේ උත්සුකය ඇමරිකාවේ භූ දේශපාලන උවමනාවන්ට සහයෝගය දීමෙන් හා එහි කොටසක් ලෙස කොලඹ ආන්ඩුවට සේවය කිරීමෙන් දෙමල ප්‍රභූවේ වරප්‍රසාද ලබාගැනීමේ තුවිලි උවමනාව ඉටුකර ගැනීමයි.

2013 දී පාර්ලිමේන්තුවේ දී කල කතාවක් තුළදී දෙපාස නායක ආර්. සම්බන්දන්, උතුරු-නැගෙනහිර සිට හමුදාව ඉවත්කර ගැනීම අවශ්‍ය නැති බව ප්‍රකාශ කලේය. "හමුදා මුලුමනින්ම ඉවත් කරන ලෙස අප ඉල්ලන්නේ නැත. හිටපු ස්ථානයන්හි සීමාවේ ඔවුන්ට සිටිය හැකි ය. ඔවුන්ගේ බුද්ධි අංශවල කටයුතු සහ අධීක්ෂනය දිගටම ගෙන යා හැකි ය" යි ඔහු ප්‍රකාශ කලේ ය. හමුදාව උතුරු-නැගෙනහිර දිගටම පවත්වාගෙන යාමෙන් දෙමල කම්කරුවන් හා දුගීන් අතර වැඩෙන සමාජ පිපිරීම් තලා දමා ධනපති පන්ති පාලනය සුරක්ෂිත කර ගැනීමට අවශ්‍ය බව දෙපාස ගනන් බලයි.

දෙමල කම්කරු-පීඩිත ජනතාව, ඔවුන්ගේ අයිතීන් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ සටන සඳහා මෙවැනි ධනපති පක්ෂවලින් ස්වාධීන වී, දකුණේ කම්කරුවන් සහ ඉන්දියාව ඇතුලු දකුණු ආසියාවේත් ජාත්‍යන්තරවත් කම්කරු පන්තිය සමග එක්සත් වීම ද සමාජවාදී ක්‍රියාමාර්ගයට සටන් කිරීම ද අවශ්‍ය වේ.